

Arrest

nr. 304 155 van 29 maart 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. MENARD
Messidorlaan 330/ Box 1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2023 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X, op 25 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2023 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. MENARD verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Eerste verzoekster, S.D., is blijkens de stukken zoals opgenomen in de administratieve dossiers en de inhoud van de bestreden beslissingen de moeder van tweede verzoekster, S.I. Eerste en tweede verzoekster beroepen zich in het kader van hun onderhavige verzoek om internationale bescherming daarenboven voor een groot deel op dezelfde problemen, asielmotieven en vrees ten aanzien van hun land van herkomst. Daarenboven blijkt uit de inhoud van de voorliggende verzoekschriften dat verzoeksters zich in het kader van hun onderhavige beroepsprocedure met betrekking tot deze problemen, asielmotieven en vrees zowel in rechte als in feite beroepen op nagenoeg integraal dezelfde middelen, elementen, argumenten en stukken.

Gelet op het voorgaande komt het, gelet op hun onderlinge verwevenheid, gepast voor om de zaken die bij de Raad gekend zijn onder de rolnummers RvV X / IV en RvV X / IV samen te behandelen en dienen deze zaken te worden samengevoegd.

2. De bestreden beslissingen

2.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van eerste verzoekster, S.D., als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Tirana (Albanië). U werd geboren als D.G. (...) en trouwde op (...) juli 2013 met X.S. (...), die op dat moment een gevangenisstraf uitzat omwille van de moord op I.B. (...). In augustus 2014 vond een aanslag plaats waarbij uw echtgenoot in de tuin van jullie huis beschoten werd door een sluipschutter vanuit de citadel nabij jullie huis. Er werden twee kogels afgevuurd. Uw echtgenoot raakte gewond aan zijn arm. Op (...) werd uw dochter I. (...) geboren. Op 11 juni 2015 vond een tweede aanslag plaats bij u thuis. Uw echtgenoot werd opnieuw geraakt door twee kogels die door een sluipschutter werden afgevuurd. Hij kwam daarbij om het leven. U keerde een week na de moord op uw echtgenoot terug naar Tirana, waar u samen met uw dochter introk bij uw moeder en uw broer. Toen u bij uw moeder leefde, sloot u zich op in uw woning en kwam u nooit buiten. U wilde echter niet dat uw dochter haar hele leven opgesloten zou moeten doorbrengen. Daarom besloot u op 23 maart 2018 om vanuit Albanië te vertrekken naar Frankrijk, waar u vervolgens in Nice internationale bescherming aanvroeg. Uw aanvraag werd echter zowel in eerste instantie als in beroep geweigerd omdat Albanië door de Franse autoriteiten werd beschouwd als een veilig land. U kreeg vervolgens van andere Albanezen in Nice te horen dat een neef van I.B. (...) zich daar gevestigd had. U ontving nooit bedreigingen maar verhuisde uit voorzorg naar Dijon in november 2020. Daar diende u een aanvraag tot verblijf in omwille van de medische problematiek van uw dochter I. (...). Deze lijdt immers aan een zware vorm van autisme. Nadat de Franse autoriteiten uw verblijfsaanvraag weigerden, kwam u op 24 of 25 november naar België. U maakte deze keuze omdat S.B. (...), die zijn naam veranderde naar S.R. (...), in België veroordeeld werd tot 9 jaar gevangenisstraf wegens zijn aandeel in prostitutie en drugshandel en omdat België het enige land is dat de bloedwraakproblematiek ernstig neemt. Op 26 november 2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. U stelde in dat verzoek te vrezen dat uw dochter bij terugkeer naar Albanië geviséerd zal worden door de clan B. (...) in het kader van de bloedwraak tussen de families S. (...) en B. (...). In juni 2022 werd N.B. (...), de vader van I.B. (...), vermoord in Tirana. Volgens bepaalde krantenartikelen werd door deze moord de oude bloedwraak terug opgerakeld. Ook wordt in deze kranten gesuggereerd dat de familie van uw echtgenoot verantwoordelijk zou zijn voor de moord op N.B. (...) en dat hierdoor nieuwe moorden zullen volgen in de nabije toekomst. U stelde in het kader van uw eerste verzoek te vrezen dat u en uw dochter door deze moord gevaar lopen om in het vizier van de familie B. (...) te komen bij terugkeer naar Albanië.

Op 24 augustus 2022 nam het CGVS in uw eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 9 januari 2023 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. Zonder België verlaten te hebben, diende u op 26 januari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat S.B. (...) intussen is vrijgekomen uit de gevangenis in Albanië. U vreest dat hij u en uw dochter bij terugkeer naar Albanië zal doden omdat hij eerder al uw echtgenoot vermoord heeft. Op 17 februari 2023 diende ook uw minderjarige dochter I.S. (...) in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, wordt uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

1) Uw asielerlaas werd in het kader van uw eerste verzoek als ongeloofwaardig beoordeeld door het CGVS en later door de RvV. U tracht in uw tweede verzoek op geen enkele wijze de beslissing van het CGVS en de RvV te weerleggen.

2) Uw stelling dat S.B. (...) geen rekening houdt met het feit dat vrouwen niet gevisieerd worden bij bloedwraak, is louter een blote bewering van uw kant die u op geen enkele manier staft en die niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (NPO, p. 2).

3) Uw stelling dat S.B. (...) intussen werd vrijgelaten uit de gevangenis, volstaat niet om het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van uw vrees te herstellen. Dit geldt des te meer aangezien er sinds de vrijlating van S.B. (...) geen nieuwe gebeurtenissen meer hebben plaatsgevonden in het kader van het conflict tussen de familie B. (...) en de familie van uw echtgenoot (NPO, p. 3). Er werden geen beschuldigingen of bedreigingen geuit aan uw adres of aan het adres van de mannelijke familieleden van uw echtgenoot (NPO, p. 4). Uw tegenwerping dat S.B. (...) zich voorlopig koest houdt omdat hij in voorlopige vrijheid gesteld is, is louter een blote bewering van uw kant die niet volstaat om te concluderen dat de kans aanzienlijk groter is dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

4) U legt verder helemaal geen nieuwe documenten of verklaringen af die een ander licht kunnen werpen op uw asielaanvraag.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van tweede verzoekster, S.I., als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bezit de Albanese nationaliteit en werd op (...) geboren in Tirana (Albanië). Je kwam op 24 of 25 november 2021 vanuit Frankrijk naar België samen met je moeder D.S. (...) (O.V. (...)). Op 26 november 2021 diende je moeder in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook in jouw naam als vergezellende minderjarige ingediend. Je moeder haalde in het kader van dit verzoek aan te vrezen dat ze bij terugkeer naar Albanië gedood zou worden door S.B. (...). Die liet eerder je vader X.S. (...) vermoorden en verkeert in een conflict met de familie van je vader. In het kader van haar verzoek gaf je moeder ook aan te vrezen dat jij door S.B. (...) vermoord zou worden bij terugkeer naar Albanië. Op 24 augustus 2022 nam het CGVS in het eerste verzoek van je moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 9 januari 2023 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. Zonder België verlaten te hebben, diende je moeder op 26 januari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Daarin stelde ze dat S.B. (...) intussen is vrijgekomen uit de gevangenis in Albanië en herhaalde ze haar vrees dat S.B. (...) jullie bij terugkeer naar Albanië zal doden omdat hij eerder al je vader vermoord heeft. Op 17 februari 2023 diende jijzelf in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Aangezien je leidt aan een zware autistestoornis en niet in staat bent om je gedachten te verwoorden, legde je moeder verklaringen af in jouw naam. Ze stelde dat je levensgevaar loopt omdat S.B. (...) vrijgelaten is uit de gevangenis en omdat jij de enige erfgename van je vader bent. Je moeder stelde daarnaast ook dat zwaar autistische kinderen in Albanië niet gesteund worden en niet op een gelijkwaardige manier behandeld worden. Je moeder benadrukte dat je amper slaapt 's nachts, dat je niet zindelijk bent, dat je weigert om te eten als je moeder niet aanwezig is, dat je niet kan spreken en dat het zeer moeilijk is om met jou te communiceren. Je moeder stelde dat er geen aangepast onderwijs voor jou beschikbaar is in Albanië en dat ze je in Albanië ofwel in een gekkenhuis moet laten interneren ofwel thuis voor je zal moeten zorgen.

Ter staving van je verzoek legde je moeder in jouw naam volgende documenten neer: een verslag van het Medisch-pedagogisch instituut waar je les volgt sinds september 2022 (d.d. juni 2023); een brief van de verpleegster die verantwoordelijk is voor je verzorging in het opvangcentrum van Fedasil (d.d. 27 juni 2023); een aantal krantenartikels in verband met de moord op I.B. S.B. (...) door je vader X.S. (...); een aantal krantenartikels in verband met de veroordeling en vrijlating van S.B. (...); een aantal krantenartikels in

verband met de moord op je vader X.S. (...); een kopie van het overlijdenscertificaat van je vader X.S. (...) (d.d. 25 oktober 2017); een kopie van het vonnis waarin je vader veroordeeld werd voor de moord op I.B. (...) (d.d. 11 oktober 2016).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige die lijdt aan een zware autisimestoornis, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; kreeg je moeder de kans om verklaringen af te leggen in jouw hoofde; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van de verklaringen van je moeder rekening gehouden met je jeugdige leeftijd, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Omdat je als minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalde die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, wordt jouw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

1) Jouw asielrelaas berust hoofdzakelijk op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde bij haar verzoek van 26 november 2021, waarvoor de beslissing nu definitief is, namelijk dat jouw leven in gevaar is omdat S.B. (...) jou en je moeder wilt vermoorden (NPO I. (...), d.d. 29 juni 2023, p. 2). Het eerste verzoek van je moeder werd echter afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die de RvV volgde. Aangezien jij bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste geldt de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou.

2) De loutere vaststelling dat S.B. (...) intussen vrijgelaten werd, volstaat niet om de eerdere vaststellingen van het CGVS in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van je moeder op te heffen. Dit geldt des te meer aangezien er sinds de vrijlating van S.B. (...) geen nieuwe gebeurtenissen meer hebben plaatsgevonden in het kader van het conflict tussen de familie B. (...) en de familie van uw echtgenoot (NPO moeder D.S. (...), 2de verzoek om internationale bescherming, d.d. 29 juni 2023, p. 3). Er werden geen beschuldigingen of bedreigingen geuit aan jouw adres of aan het adres van de mannelijke familieleden van je vader (NPO moeder, 2de VIB, p. 4). De tegenwerping van je moeder dat S.B. (...) zich koest houdt omdat hij in voorlopige vrijheid gesteld is, is louter een blote bewering die niet als een nieuw element beschouwd kan worden dat de kans aanzienlijk vergroot dat jij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

3) Dat je naast je vrees voor S.B. (...) ook niet naar Albanië kan terugkeren omdat daar geen aangepaste scholen bestaan voor zwaar autistische kinderen zoals jij, waardoor je in Albanië niet zal kunnen rekenen op aangepaste verzorging die je nodig hebt, volstaat niet om de hierboven opgeworpen argumenten in een ander daglicht te plaatsen (NPO I. (...), p. 4). Er dient hierbij vooreerst gewezen te worden op het feit dat medische problemen an sich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor de beoordeling van medische elementen dien je een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

4) Toen jouw moeder in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd gevraagd of zij, naast de vrees voor S.B. (...), nog een andere vrees koesterde in jouw hoofde, antwoordde zij dat dit niet het geval was (NPO moeder, 1ste VIB, p. 24). Dat jouw moeder het gebrek aan scholen voor autistische kinderen in Albanië nu plots wel oproept als een reden waarom jullie niet naar Albanië kunnen terugkeren, doet dan ook twijfelen aan de ernst van deze vrees.

5) Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan je administratiefdossier, blijkt dat er in Tirana wel degelijk scholen bestaan die zich specifiek toeleggen op de begeleiding van autistische kinderen ouder dan acht jaar. Zo blijkt uit de Country information note 'Albania: Medical and healthcare provision', gepubliceerd door het UK Home Office in mei 2023, dat er in Tirana een centrum bestaat dat gewijd is aan de therapeutische en opvoedkundige behandeling van kinderen ouder dan zeven jaar die gediagnosticeerd zijn met een autisimestoornis. Jij en je moeder zijn afkomstig uit Tirana en woonden daar voor jullie vertrek uit Albanië in de woning van je grootmoeder in Tirana (NPO moeder, 1ste VIB, p. 15). Jij noch je moeder tonen dan ook op geen enkele manier aan dat jij in Tirana geen toegang zou hebben tot medische en educatieve begeleiding die beantwoordt aan jouw specifieke noden. De blote bewering van je moeder dat er voor jou in Tirana geen specifieke medische en educatieve begeleiding

beschikbaar zou zijn, kan dan ook niet gevolgd worden en volstaat niet om een afzonderlijk verzoek voor jou te rechtvaardigen.

6) De door jou neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande argumenten in een ander daglicht stellen. Dat je vader X.S. (...) veroordeeld werd voor de moord op I.B. (...) en vervolgens vermoord werd door S.B. (...), wordt in deze beslissing niet betwist. Uit de door jou neergelegde krantenartikelen blijkt echter op geen enkele manier dat jij of je moeder omwille van deze feiten een vrees voor S.B. (...) dienen te koesteren. De door jou neergelegde brief waarin je verpleegster in het opvangcentrum van Fedasil in Marcinelle getuigt over de zware medische begeleiding die je nodig hebt en de moeilijke situatie waarin jij en je moeder zich bevinden, doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Hetzelfde geldt voor de door jou neergelegde brief van het Medisch-pedagogisch instituut IMP waar je dagelijkse begeleiding ontvangt. Dat je als autistisch kind zware medische problemen hebt die intensieve begeleiding vereisen, wordt in deze beslissing niet betwist. Nergens blijkt echter uit de door jou neergelegde documenten dat dergelijke begeleiding voor jou in Albanië niet beschikbaar zou zijn.

Gelet op het voorgaande, breng je geen elementen of feiten aan die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming in jouw hoofde rechtvaardigen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

3. De verzoekschriften

3.1. Verzoekende partijen beroepen zich in hun voorliggende verzoekschriften beide in een enig middel op de schending van: "het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 et 62 van de wet van 15 december 1980."

Eerste verzoekster wijst in haar verzoekschrift op "de nogal bijzondere context van verzoekers interview bij het CGVS.

Het is belangrijk te benadrukken dat het interview zeer stressvol was voor de moeder, die vragen moest beantwoorden namens haar dochter, zichzelf en de kleine I. (...), wiens toestand zeer bijzondere aandacht vereist.

Een tweede verzoek om internationale bescherming was ingediend door de moeder, evenals een eerste verzoek voor verzoeksters dochter I. (...).

Aangezien I. (...) minderjarig is en aan ernstige autistische stoornissen lijdt, werd haar moeder in haar plaats gehoord.

Bijgevolg heeft het verhoor van mevrouw S. (...) niet echt in twee afzonderlijke fasen plaatsgevonden. Ze werd op verschillende punten ondervraagd, in continuïteit, en er werden twee verschillende beslissingen genomen.

Namens haar dochter heeft zij twee eigen angsten naar voren gebracht, namelijk de risico's in verband met de vrijlating van S.B. (...) en het risico van vervolging voor I. (...) zelf, dat verband houdt met haar gezondheidstoestand.

Bij deze gelegenheid heeft zij verschillende documenten in verband met de vrijlating van S.B. (...) overgelegd.

Vervolgens werd zij ondervraagd over haar eigen nieuwe verzoek, waarin zij ditmaal de vrijlating van S.B. (...) aanvoerde en het verhoogde risico dat zij en haar dochter de wraak van deze man zouden ondergaan.

De documenten die ze aan het begin van het verhoor had ingediend en de uitleg die ze had gegeven, waren voor haar even geldig, wat het CGVS niet kon negeren."

Verzoekende partijen wijzen er vervolgens op dat er sedert de beslissing die verweerder nam in het kader van het vorige verzoek van eerste verzoekster een nieuwe factor in het spel kwam. Zij herhalen dat S.B. intussen werd vrijgelaten uit de gevangenis en benadrukken documenten te hebben neergelegd om dit aan te tonen. Hun vrees om te worden gedood is dus niet hypothetisch en is gebaseerd op een nieuw objectief element: de recente vrijlating van de moordenaar van hun echtgenoot, respectievelijk vader, die ook in België gekend staat als zijnde gevaarlijk. Verzoekende partijen benadrukken in dit kader vervolgens dat eerste verzoekster heeft gesteld dat de familie B. zich niet aan de regels van de Kanun houdt. Zo werd hun echtgenoot, respectievelijk vader, gedood in zijn eigen huis, wat tegen de regels is, en houdt de familie B. zich niet aan de regel dat een familielid van de schuldige moet worden gedood. S.B. gaf aan dat hij tweede verzoekster zou doden omdat zij de enige erfgename is. Dit is een man die spot met de regels en doet wat hij wilt. Verzoekende partijen voegen dienaangaande opnieuw een persartikel bij het verzoekschrift. S.B. is nu vrij in Albanië en zet zijn criminele activiteiten voort.

Verzoekende partijen plaatsen verder vraagtekens bij hun mogelijkheden om in Albanië gerechtelijke en politieke bescherming te verkrijgen. Zij wijzen op de criminele activiteiten van de familie B. en het gegeven dat deze familie bekend staat omwille van corruptie tegen de politie. Er is slechts een schijn van gerechtigheid en de leden van de familie komen uiteindelijk altijd weg met hun daden.

Waar het CGVS motiveert dat zij niet worden bedreigd door de familie B., stellen verzoekende partijen dat dit slechts een veronderstelling van het CGVS is, dat zij al lang geen nieuws meer hebben gehad uit hun land van herkomst en dat niemand weet dat zij in België zijn. Ze kunnen dus geen bedreigingen ontvangen hebben, maar dit betekent niet dat hun leven niet wordt bedreigd.

Verzoekende partijen uiten vervolgens kritiek op en voeren een betoog aan de hand van de Cedoca-verslagen die verweerder tijdens het vorige verzoek om internationale bescherming van verzoekster hanteerde en de motivering die indertijd in de beslissing werd opgenomen met betrekking tot de mogelijkheden tot bescherming in Albanië. Zij stellen dat de autoriteiten hen nooit zullen kunnen beschermen omdat ze corrupt zijn, bang zijn of onvoldoende macht hebben om hen te beschermen. Tevens geven zij aan dat hun asielrelaas wordt bevestigd door de voormelde verslagen.

Ook wijzen verzoekende partijen erop dat, wat de behandeling van vrouwen betreft, de Albanese samenleving erg patriarchaal is en dat vrouwen aldaar vaak slachtoffer zijn van allerlei vormen van misbruik, hetgeen bevestigd wordt door de Cedoca-verslagen van verweerder.

Tweede verzoekster wijst in haar verzoekschrift daarnaast nog op haar gezondheidstoestand. Zij betoogt:
“Ze lijdt aan ernstig autisme, waardoor ze zelfs in de verste verte niet zelfstandig kan zijn. Zonder een specifiek aan haar aandoening aangepast kader en passende zorg is het voor haar onmogelijk om een fatsoenlijk leven te leiden. Haar moeder heeft haar angst geuit dat haar dochter, gezien haar toestand, niet goed begeleid en verzorgd zal kunnen worden in Albanië. Het CGVS vermeldt dat er in Tirana een centrum is voor de behandeling van kinderen met autisme. Het heeft een rapport bij zijn beslissing gevoegd waarin inderdaad een centrum wordt genoemd waar I. (...) mogelijk zou kunnen worden verzorgd. In ditzelfde rapport wordt echter ook melding gemaakt van de aanzienlijke kosten die de inschrijving van een kind in dit centrum met zich meebrengt. Deze kosten worden uitsluitend door de familie gedragen. In het rapport staat ook dat het centrum in Tirana is. Maar dat is nu juist het probleem. I. (...) en zijn moeder riskeren hun leven door terug te keren naar Tirana. In deze context stelt het feit dat haar moeder in Tirana woont en werkt en dat I. (...) opgenomen kan worden in het enige centrum dat haar zou kunnen opnemen, hen direct bloot aan de B. (...) clan. Als we aannemen dat I. (...) inderdaad kan worden opgenomen in het centrum genoemd door de CGVS en dat haar moeder inderdaad de kosten kan betalen, wat slechts veronderstellingen zijn, zou het niet moeilijk zijn voor de clan, gezien hun invloed en contacten, om snel te weten te komen dat I. (...) in dit beroemde centrum zit. Het is de enige plek waar ze zou kunnen zijn. Er is dus geen twijfel over de ernst van haar angsten, in tegenstelling tot wat het CGVS denkt. De combinatie van deze twee elementen betekent dat I. (...) terecht bang is voor vervolging vanwege zijn eigen situatie.”

Verzoekende partijen concluderen dat de bestreden beslissingen aldus een schending uitmaken van “het behoorlijk bestuur principe, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht, in de mate dat de bestreden beslissing niet goed klaargemaakt werd”, van “artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 geschonden, en ook artikel 1 van de Geneva Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, en artikel 3 E.V.R.M.” en van “artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.”

Verzoekende partijen stellen in hoofdorde dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Daarbij wijzen zij op de jonge leeftijd en bijzondere kwetsbaarheid van tweede verzoekster, het feit dat zij geen reële bijstand kunnen ontvangen in Albanië en hun “totale behoefte”. In ondergeschikte orde, stellen verzoekende partijen in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Minstens moeten de bestreden beslissingen volgens hen worden nietig verklaard.

3.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande in hoofddorde om hen de hoedanigheid van vluchteling te verlenen, in ondergeschikte orde om hen het statuut van subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen.

3.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog een persartikel inzake de vrijlating van S.B. van 8 maart 2023 bij hun verzoekschriften (bijlagen 3).

4. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

4.1. Verzoekende partijen brengen in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4.2. Verweerder legt op 7 maart 2024 door middel van een aanvullende nota algemene landeninformatie neer betreffende de algemene situatie in Albanië (rechtsplegingsdossiers, stukken 8).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoekende partijen de schending aanvoeren van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekende partijen duiden niet op welke wijze dit artikel *in casu* en door de bestreden beslissingen geschonden zou (kunnen) zijn. Derhalve wordt de schending van dit artikel door verzoekende partijen niet op dienstige wijze uiteengezet.

Verzoekende partijen geven verder niet de minste verdere precisering of duiding bij de door hen aangevoerde schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg wordt ook de schending van deze bepaling door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

5.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal verder niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat *in casu* enkel na of verweerder ten aanzien van eerste verzoekster al dan niet terecht heeft besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door eerste verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt en of verweerder ten aanzien van tweede verzoekster al dan niet terecht heeft besloten dat tweede verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

5.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

5.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing die ten aanzien van eerste verzoekster werd genomen met recht gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden

aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In de bestreden beslissing die ten aanzien van tweede verzoekster werd genomen, wordt in dit kader met recht gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige die lijdt aan een zware autismedoornis, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; kreeg je moeder de kans om verklaringen af te leggen in jouw hoofde; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van de verklaringen van je moeder rekening gehouden met je jeugdige leeftijd, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoekende partijen slagen er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij in het voorliggende verzoekschrift boudweg en op algemene en ongefundeerde wijze poneren dat de persoonlijke onderhouden voor eerste verzoekster *“zeer stressvol”* waren, dient immers te worden opgemerkt dat verzoekende partijen op deze wijze geheel ten onrechte trachten te laten uitschijnen dat eerste verzoekster ten gevolge van het gegeven dat zij stress had niet of onvoldoende bij machte zou zijn geweest om de persoonlijke onderhouden bij het CGVS te volbrengen en om haar asielmotieven en deze van haar dochter daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan eerste verzoekster niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Verzoekende partijen leggen vooreerst geen attest neer waaruit zou kunnen blijken dat eerste verzoekster ten tijde van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS met de voormelde problemen zou hebben gekampt. Zij tonen aldus op generlei wijze aan dat eerste verzoekster indertijd dermate gestresseerd zou zijn geweest dat van haar niet mocht worden verwacht dat zij deze onderhouden op een gedegen wijze kon volbrengen en dat zij in dit kader volwaardige verklaringen kon afleggen.

Daarenboven werd eerste verzoekster gedurende de persoonlijke onderhouden bij het CGVS bijgestaan door de advocaat van verzoekende partijen. Noch eerste verzoekster, noch deze advocaat formuleerde daarbij enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze persoonlijke onderhouden. Uit de notities van deze persoonlijk onderhouden blijkt bovendien dat de persoonlijke onderhouden bij het CGVS op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Uit de inhoud van deze notities blijkt dat eerste verzoekster in staat was het gesprek te volgen, dat zij de gestelde vragen begreep en dat zij hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Aldus kan nergens uit worden afgeleid dat eerste verzoekster, al dan niet ten gevolge van stress, niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek om internationale bescherming en het verzoek om internationale bescherming van tweede verzoekster gedurende de persoonlijke onderhouden bij het CGVS op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu eerste verzoekster en de advocaat van verzoekende partijen aan het einde van de persoonlijke onderhouden geen opmerkingen formuleerden in de voormelde zin.

Verzoekende partijen laten daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Zij vergenoegen zich er immers toe boudweg en op algemene en ongefundeerde wijze te poneren dat de persoonlijke onderhouden voor eerste verzoekster *“zeer stressvol”* waren. Zij tonen daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze de beweerde stress in hoofde van eerste verzoekster van invloed zou zijn geweest op haar gezegden; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden beslissingen.

Verzoekende partijen laten de voormelde motieven in het voorliggende verzoekschrift voor het overige volledig onverlet.

Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

5.5. De bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van eerste verzoekster is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

De bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van tweede verzoekster is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In zoverre verzoekende partijen in het kader van hun onderhavige verzoek om internationale bescherming en de voorliggende verzoekschriften volharden in het gegeven dat zij zouden vrezen te worden geviséerd of vervolgd door (de familie van) S.B., dient vooreerst te worden gewezen op de inhoud van arrest nr. 282 746 van 9 januari 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In het voormelde arrest werd geoordeeld dat aan deze beweerde vrees van verzoekende partijen geen geloof kon worden gehecht. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat haar leven en dat van haar dochter aldaar in gevaar zouden zijn omdat de familie van haar echtgenoot er verwickeld zou zijn in een bloedvete met de familie B.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat het een ernstige negatieve indicatie vormt voor verzoeksters beweerde nood aan internationale bescherming dat zij reeds een verzoek om internationale bescherming afgewezen zag in een andere lidstaat van de EU, met name Frankrijk.

In zoverre uit de inhoud van het feitenrelaas in de bestreden beslissing en verzoeksters verklaringen kan worden afgeleid dat de schoonbroers van verzoekster Albanië zouden hebben verlaten, om bescherming verzochten in Engeland, respectievelijk Duitsland, en aldaar bescherming zouden hebben verkregen, dient, voorts te worden opgemerkt dat niet kan worden aangenomen dat, dit louter omwille of ten gevolge van de problemen van haar schoonbroers en hun verblijf in voormelde landen en de toekenning van bescherming aan hun persoon, ook in hoofde van verzoekster zou kunnen of moeten worden besloten tot het bestaan van een risico op ernstige problemen of een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Dat er ten aanzien van verzoeksters schoonbroers in deze landen zou zijn besloten dat zij nood hadden aan bescherming, brengt, te meer nu in de bestreden beslissing meermaals met recht wordt aangegeven dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat bij bloedvetes traditioneel doorgaans enkel de mannelijke familieleden worden geviséerd, ipso facto geenszins met zich dat ook verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming als geloofwaardig of aangetoond moeten worden beschouwd. Het is dan ook aan verzoekster om aan de hand van haar eigen ervaringen en verklaringen en in concreto aannemelijk te maken dat zij daadwerkelijk problemen zou riskeren te ondervinden en zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers afzonderlijk en op individuele wijze te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

“U bent er echter niet in geslaagd het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat het conflict tussen de familie B. (...) en de familie S. (...) ertoe leidt dat het leven van u en uw dochter in gevaar is bij terugkeer naar Albanië.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw echtgenoot reeds vermoord werd op 11 juni 2015, terwijl u pas op 23 maart 2018 besloot om Albanië te verlaten (NPO, p. 4 en p. 5). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u reeds een week na de moord op uw echtgenoot bedreigd werd door de familie B. (...) en dat u om die reden op aandringen van uw schoonbroer S.S. (...) van Shkodër naar Tirana verhuisde (NPO, p. 18). Indien u en uw dochter werkelijk gevaar liepen in het kader van deze bloedwraak, komt het hoogst bevreemdend over dat uw beide schoonbroers het land kort na de moord op uw echtgenoot ontvluchtten, terwijl uzelf samen met uw dochter nog twee jaar en negen maanden in Albanië bleef wonen. Hiernaar gevraagd, stelde u dat u een trauma had opgelopen en dat u niet klaar was om naar buiten te gaan (NPO, p. 19). U sloot zich volgens uw verklaringen op in uw huis en u kwam nooit buiten (NPO, p. 18). Uw dochter had voor uw vertrek uit Albanië nog nooit een speeltuin van dichtbij gezien omdat ze altijd binnenshuis verbleef (NPO, p. 18). Aan deze verklaringen kan echter niet het minste geloof gehecht worden. Zij zijn immers flagrant in strijd met de stempels in de door u neergelegde paspoorten, waaruit blijkt dat u en uw dochter op 20 februari 2016 naar Italië reisden met het vliegtuig en er op 12 maart 2016 terug vertrokken. Bovendien blijkt uit jullie paspoorten ook dat u en uw dochter op 6 augustus 2016 vanuit Albanië Griekenland binnenreden met de wagen en dat jullie op 20 augustus 2016 met de wagen vanuit Griekenland terugkeerden naar Albanië. De vaststelling dat u minder dan een jaar na de dood van uw echtgenoot naar Italië en naar Griekenland reisde, haalt de geloofwaardigheid van uw stelling dat u na de dood van uw echtgenoot opgesloten leefde in het huis van uw moeder volledig onderuit.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw paspoortstempels ook weinig coherent zijn met uw verklaringen. Indien u werkelijk dusdanig getraumatiseerd was dat u niet in staat was om uw land te ontvluchten, kan immers niet worden begrepen waarom u wel in staat was om naar Italië en Griekenland te reizen. De vaststelling dat u noch in Griekenland, noch in Italië een verzoek om internationale bescherming indiende, versterkt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde vrees. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Het is in dit verband ook veelzeggend dat u volgens uw verklaringen twee weken voordat u geïnterviewd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw paspoort verloren bent (NPO, p. 13). Hierdoor rijst immers het vermoeden dat u bewust probeerde om uw verblijf in Italië en Griekenland achter te houden voor het Commissariaat-generaal. Dit is des te opmerkelijk in het licht van de vaststelling dat u hiervan nooit aangifte gedaan hebt bij de politie (NPO, p. 13). Uw tegenwerping dat u dacht dat uw verklaring bij de DVZ volstond, is weinig overtuigend. Hetzelfde geldt voor uw tegenwerping dat u de stempels in uw paspoort tegen betaling liet plaatsen door een corrupte buschauffeur die vanuit Albanië naar Griekenland reisde, om op die manier de familie B. (...), die vele connecties heeft met de Albanese autoriteiten, te laten denken dat u het land verlaten had (NPO, p. 23). Het is immers uiterst ongeloofwaardig dat u, indien u werkelijk iemand zou betaald hebben om een stempel in uw paspoort te zetten zodat het zou lijken dat u in het buitenland was, diezelfde persoon ook zou betalen om twee weken later een stempel in uw paspoort te zetten waaruit blijkt dat u was teruggekeerd naar Albanië. Als de familie B. (...) al geruchten zou opvangen van de douaniers, dan zouden zij hierdoor immers ook op de hoogte komen van het feit dat u was teruggekeerd. Eveneens is het compleet ongeloofwaardig dat u dezelfde procedure in maart 2016 en augustus 2016, twee keer op vijf maanden tijd tegen betaling zou laten uitvoeren. Dat u er op een internationale vlucht naar Italië erin slaagde om tegen betaling valse stempels in uw paspoort te laten zetten, is bovendien compleet onaannemelijk (NPO, p. 23). Dit geldt des te meer daar u niet kon zeggen hoe deze procedure precies was verlopen en u ook niet kon zeggen hoeveel u hiervoor had betaald (NPO, p. 23). Immers kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u, indien u werkelijk het risico zou hebben genomen om uw paspoort op dergelijke flagrante wijze te laten vervalsen, u tenminste zou kunnen vertellen hoe dit precies in zijn werk ging en hoeveel u hier precies voor had betaald. Uw onvermogen om ook maar enig relevant detail over deze zogezegde vervalsing te vertellen, haalt de geloofwaardigheid ervan totaal onderuit.

De vaststelling dat de broers van uw echtgenoot het land na zijn dood verlieten terwijl uzelf en uw dochter in Tirana bleven wonen en zelfs naar Albanië terugkeerden nadat jullie naar Italië en Griekenland gereisd waren, doet twifelen aan de ernst van de door u aangehaalde vrees. Dat u na uw verblijf in het buitenland telkens op vrijwillige basis naar Albanië terugkeerde is een houding die geenszins in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade kan worden gebracht. Dat u deze verplaatsingen bovendien probeerde te verbergen voor het Commissariaat-generaal en hierover herhaaldelijk flagrant tegenstrijdige en volstrekt ongeloofwaardige verklaringen aflegde, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Doordat geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring gedurende twee jaar en negen maanden ondergedoken geleefd te hebben in Albanië, dient ook ernstig getwijfeld te worden aan uw bewering dat u vreest gedood te worden door de familie B. (...). Het was immers net doordat uw dochter door hen bedreigd werd, dat u besloten had om uzelf en uw dochter op te sluiten in het huis van uw moeder in Tirana.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan.

Op haar beweerde trauma en medicatiegebruik, werd reeds hoger genoegzaam ingegaan. Daarbij bleek dat dit beweerde trauma niet kan worden aangenomen, alsmede dat noch dit trauma, noch het aangevoerde medicatiegebruik een verklaring kan bieden voor verzoeksters gedragingen en verklaringen.

Voor het overige vergenoegt verzoekster zich ertoe de voormelde motieven boudweg tegen te spreken en te ontkennen en haar eerder afgelegde verklaringen eenvoudigweg en op algemene wijze te herhalen en te bevestigen. Zij poneert namelijk boudweg en op algemene wijze dat haar verklaringen omtrent de vermeende valse stempels in haar paspoort weldegelijk volkomen coherent en plausibel waren, herhaalt haar verklaringen dienaangaande, stelt dat zij weldegelijk de waarheid sprak, bevestigt dat zij weldegelijk zo lang onderdook en haar huis niet verliet en geeft aan dat, zo haar verklaringen omtrent de valse stempels en haar onderduiken als vanzelfsprekend worden aangenomen, de motivering van verweerder niet langer stand houdt. Hiermee doet verzoekster op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte vaststellingen en motieven. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat uit verzoeksters voormelde verklaringen en gedragingen duidelijk blijkt dat verzoekster niet aantoonbaar of aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk werd en zou riskeren te worden geviséerd in het kader van bloedwraak. Dat verzoekster, hoewel zij beweerde zulke vrees te koesteren, nog jarenlang in haar land van herkomst bleef en dat zij, ondanks dat zij beweerde aldaar ondergedoken te hebben geleefd, in deze periode tweemaal naar het buitenland reisde, daarbij in Griekenland noch Italië om internationale bescherming verzocht, bovendien tweemaal vrijwillig naar haar land van herkomst terugkeerde en dit trachtte te verhullen, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan haar vermeende problemen en vrees voor vervolging.

Verzoekster voert blijkens een lezing van het verzoekschrift verder niet één concreet en dienstig argument aan doch laat de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Er dient bovendien te worden vastgesteld dat volgens uw eigen verklaringen noch uzelf, noch uw dochter sinds de moord op uw echtgenoot zijn lastiggevallen of bedreigd door de familie B. (...). Behalve de geruchten die verspreid werden in de week na de dood van uw echtgenoot, is er nadien nooit meer iets dergelijks gebeurd (NPO, p. 18). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het ook weinig geloofwaardig overkomt dat de familie B. (...) u en uw dochter zou viseren. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, worden bij traditionele bloedwraak volgens de Kanun (Albanees gewoonterecht) enkel de mannelijke familieleden geviséerd. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u en uw dochter aanwezig waren bij de moordaanslag op uw echtgenoot (NPO, p. 22). U stelde dat ze hebben geschoten om jullie te vermoorden maar dat God wilde dat geen van jullie beiden werd geraakt (NPO, p. 22). Deze uitspraak wringt echter met de vaststelling dat uw echtgenoot vanop grote afstand werd gedood door een getrainde sluipschutter (cf. administratief dossier en NPO, p. 12). Uit uw verklaringen ter zake blijkt bovendien dat slechts twee kogels werden afgevuurd en dat deze kogels allebei uw echtgenoot troffen (NPO, p. 27). Ook bij de eerste aanslag in augustus 2014 werden slechts twee kogels afgevuurd, waarvan er één uw echtgenoot raakte en een andere een gast die bij jullie thuis op bezoek was (NPO, p. 27). De vaststelling dat de tegenstanders van uw echtgenoot een getrainde sluipschutter inzetten die bovendien slechts twee kogels afvuurde, wijst er op dat zij een inspanning hebben geleverd om u en uw dochter te ontzien. Uw stelling dat zij u en uw dochter wilden vermoorden maar hier niet in slaagden door een interventie van God, komt dan ook weinig overtuigend over.

De vaststelling dat u en uw dochter niet beschoten werden bij de moord van uw echtgenoot en ook in de jaren nadien nooit door de familie B. (...) werden aangevallen, bevestigt alleen maar het relatieve karakter van uw vrees.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook bijzonder weinig over de familie B. (...) wist te vertellen. Zo kon u niet met zekerheid zeggen of I.B. (...) nog een broer had en hoe die broer dan wel heette (NPO, p. 9). Evenmin kon u zeggen hoeveel broers de vader van I. (...) had of hoeveel neven I.B. (...) had (NPO, p. 9). Het enige wat u wist is dat het er heel veel zijn (NPO, p. 9). U kende verder ook de naam niet van de neef die in Nice kwam wonen en door wie u zich zodanig bedreigd voelde dat u besloot te verhuizen naar Dijon (NPO, p. 9). Uw onwetendheid over de identiteit van de familie B. (...) is, gezien uw stelling te vrezen dat ze uw dochter naar het leven staan, veelzeggend. Het stemt in dit verband ook tot nadenken dat u tijdens uw verblijf in Frankrijk besloot om een Facebookpagina te openen louter met als oogmerk om daar bedreigingen te ontvangen die uw verzoek om internationale bescherming zouden kunnen ondersteunen (NPO, p. 10). De vaststelling dat u actief probeerde om bedreigingen te krijgen van de familie B. (...) met als doel uw verzoek om internationale bescherming te stofferen, maar hier ondanks uw aanwezigheid op sociale media niet in slaagde (NPO, p. 10), vormt een bijkomend argument om te twifelen aan de ernst van uw vrees.

Door het geheel van bovenstaande vaststellingen kan niet langer geloof gehecht worden aan uw beweerde vrees dat u en uw dochter bij een terugkeer naar Albanië in een bloedwraak verwickeld zullen raken met de familie B. (...).

U haalde daarnaast op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat uw echtgenoot nog met andere families in bloedwraak verwickeld was en dat alle namen in de door u neergelegde krantenartikels vermeld stonden (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 17 mei 2022, punt 3.8). Toen u hiernaar gevraagd werd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelde u echter dat uw echtgenoot na zijn vrijlating uit de gevangenis met iedereen

vrede gesloten had behalve met de familie B. (...) (NPO, p. 21). U kon niet zeggen dat hij nog met een andere familie in conflict zat (NPO, p. 21). Erop gewezen dat uw echtgenoot in de betreffende krantenartikels genoemd wordt als medeverantwoordelijke voor vijf moorden die gepleegd werden in 1999, gaf u toe dat dit inderdaad het geval was maar stelde u dat uw echtgenoot voor deze moorden nooit ondervraagd of veroordeeld werd en dat jullie nooit door deze families bedreigd werden (NPO, p. 21). U kon ook niet zeggen wat de namen waren van de slachtoffers (NPO, p. 21). Het enige wat u over hen wist was dat twee van hen broers waren en dat ze N. (...) heetten (NPO, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt dan ook allerm minst dat uw echtgenoot met andere families dan de familie B. (...) in bloedwraak zou verkeren. De vaststelling dat u hierover foutieve verklaringen aflegde op de DVZ, tast uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

(...)

Wat betreft de opmerking van uw advocate dat de moord op N.B. (...), de vader van I.B. (...), het risico vergroot voor de bloedwraak met de familie B. (...) waarin u verkeert, dient te worden opgemerkt dat het hier louter gaat om speculaties (NPO, p. 31). Zelf heeft u na de moord op N.B. (...) geen bedreigingen ontvangen (NPO, p. 26). Uit de door u neergelegde documenten blijkt op geen enkele manier dat er een reden zou zijn om aan te nemen dat u of uw dochter bij de moord op N.B. (...) betrokken zouden zijn. Gezien de familie B. (...) volgens uw verklaringen en de beschikbare informatie bij verschillende criminele praktijken betrokken was, is er geen enkele reden om aan te nemen dat het dispuut tussen de familie B. (...) en de familie S. (...) aan de grondslag zou liggen van de moord op N.B. (...). Overigens blijkt ook uit de door u neergelegde videofragmenten dat de familie B. (...) eveneens in een conflict verwickeld was met de familie L. (...) (cf. administratief dossier). Zelfs indien onomstotelijk zou vaststaan dat N.B. (...) vermoord werd in het kader van de door u aangehaalde bloedwraak tussen de families B. (...) en S. (...) (quod non), dan nog is er geen enkele reden om aan te nemen dat u of uw dochter hierdoor in het vizier van de familie B. (...) zouden komen, aangezien bij bloedwraak in de regel enkel de mannelijke verwanten gevisieerd worden (cf. supra)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters bewering dat zijzelf en/of haar dochter in het kader of omwille van de problemen van (de familie van) haar echtgenoot zou(den) riskeren te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar haar land van herkomst."

In het licht van de inhoud van voormeld arrest en de hoger aangehaalde bepalingen, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster geheel terecht gemotiveerd:

"Omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, wordt uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

1) Uw asielrelaas werd in het kader van uw eerste verzoek als ongeloofwaardig beoordeeld door het CGVS en later door de RvV. U tracht in uw tweede verzoek op geen enkele wijze de beslissing van het CGVS en de RvV te weerleggen.

2) Uw stelling dat S.B. (...) geen rekening houdt met het feit dat vrouwen niet gevisieerd worden bij bloedwraak, is louter een blote bewering van uw kant die u op geen enkele manier staft en die niet volstaat om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (NPO, p. 2).

3) Uw stelling dat S.B. (...) intussen werd vrijgelaten uit de gevangenis, volstaat niet om het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van uw vrees te herstellen. Dit geldt des te meer aangezien er sinds de vrijlating van S.B. (...) geen nieuwe gebeurtenissen meer hebben plaatsgevonden in het kader van het conflict tussen de familie B. (...) en de familie van uw echtgenoot (NPO, p. 3). Er werden geen beschuldigingen of bedreigingen geuit aan uw adres of aan het adres van de mannelijke familieleden van uw echtgenoot (NPO, p. 4). Uw tegenwerping dat S.B. (...) zich voorlopig koest houdt omdat hij in voorlopige vrijheid gesteld is, is louter een blote bewering van uw kant die niet volstaat om te concluderen dat de kans aanzienlijk groter is dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt."

In het licht van de inhoud van voormeld arrest en de hoger aangehaalde bepalingen, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster geheel terecht gemotiveerd:

"1) Jouw asielrelaas berust hoofdzakelijk op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde bij haar verzoek van 26 november 2021, waarvoor de beslissing nu definitief is, namelijk dat jouw leven in gevaar is omdat S.B. (...) jou en je moeder wilt vermoorden (NPO I. (...), d.d. 29 juni 2023, p. 2). Het eerste verzoek van je moeder werd echter afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die de RvV volgde. Aangezien jij bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste geldt de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou.

2) De loutere vaststelling dat S.B. (...) intussen vrijgelaten werd, volstaat niet om de eerdere vaststellingen van het CGVS in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van je moeder op te heffen. Dit geldt des te meer aangezien er sinds de vrijlating van S.B. (...) geen nieuwe gebeurtenissen meer hebben plaatsgevonden in het kader van het conflict tussen de familie B. (...) en de familie van uw echtgenoot (NPO moeder D.S. (...), 2de verzoek om internationale bescherming, d.d. 29 juni 2023, p. 3). Er werden geen beschuldigingen of bedreigingen geuit aan jouw adres of aan het adres van de mannelijke

familieleden van je vader (NPO moeder, 2de VIB, p. 4). De tegenwerping van je moeder dat S.B. (...) zich koest houdt omdat hij in voorlopige vrijheid gesteld is, is louter een blote bewering die niet als een nieuw element beschouwd kan worden dat de kans aanzienlijk vergroot dat jij in aanmerking komt voor internationale bescherming.”

Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Door andermaal te wijzen op de vrijlating van S.B., door opnieuw op algemene wijze te beweren, zonder deze bewering aan te tonen, dat zij wel degelijk werden en zouden worden gevisieerd door (de familie van) S.B. en door wederom te beweren dat (de familie van) S.B. zich niet aan de regels van de Kanun zou houden, ontkrachten verzoekende partijen de in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van eerste verzoekster gedane vaststellingen en de voormelde, in de bestreden beslissingen opgenomen motieven namelijk op generlei wijze en tonen zij geenszins aan dat zij, in weerwil van hetgeen reeds werd geoordeeld bij het voormelde arrest, wel degelijk en daadwerkelijk werden of zouden riskeren te worden gevisieerd en vervolgd door (de familie van) S.B. Uit het door verzoekende partijen neergelegde persartikel inzake S.B. kan zulks verder ook in het geheel niet worden afgeleid. Bovendien blijkt uit de voormelde verklaringen, zoals afgelegd door eerste verzoekster, in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen, wel degelijk duidelijk dat er sedert de vrijlating van S.B. geen nieuwe gebeurtenissen hebben plaatsgevonden in het kader van het conflict tussen de familie B. en de familie van hun echtgenoot, respectievelijk vader en dat er geen beschuldigingen of bedreigingen werden geuit aan het adres van verzoekende partijen of aan het adres van de mannelijke familieleden van hun echtgenoot, respectievelijk vader.

Verzoekende partijen slagen er in het kader van hun voorliggende verzoek om internationale bescherming aldus geenszins in om de teloorgegane geloofwaardigheid te herstellen van de bewering dat zij in het kader of omwille van de problemen van (de familie van) hun echtgenoot, respectievelijk vader, zouden riskeren te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, is het betoog van verzoekende partijen inzake de eventuele beschermingsmogelijkheden in het kader van de voormelde problemen met (de familie van) S.B. verder niet dienstig en kan dit betoog niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissingen. Gelet op het voorgaande, is ook de repliek en de informatie die verweerder inzake de beschermingsmogelijkheden in Albanië bijbrengt door middel van een aanvullende nota verder niet relevant.

Waar verzoekende partijen er daarnaast op wijzen dat de Albanese samenleving erg patriarchaal is en dat vrouwen aldaar vaak slachtoffer worden van allerlei vormen van misbruik, dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen op generlei wijze aantonen en dat er geen landeninformatie voorligt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie voor vrouwen in Albanië van zulke aard zou zijn dat deze op zich zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood van internationale bescherming in hoofde van verzoekende partijen. Verzoekende partijen haalden gedurende deze procedure bovendien nooit eerder aan dat het loutere gegeven een vrouw te zijn in de Albanese context in hunnen hoofde tot ernstige problemen zou kunnen leiden. Bovendien zijn zij zelf kennelijk de mening toegedaan dat zulks niet het geval is, nu zij het nodig achtten om de hoger ongeloofwaardig bevonden vrees ten berde te brengen en hierin te volharden. Verzoekende partijen tonen verder in het geheel niet aan dat, waar, wanneer, waarom, in welke omstandigheden en met wie het loutere gegeven een vrouw te zijn in Albanië in hunnen hoofde en *in concreto* problemen met zich zou kunnen brengen. Dat de situatie voor vrouwen in Albanië dermate penibel zou zijn, kan daarenboven in het geheel niet ernstig worden genomen gelet op het feit dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Met betrekking tot de gezondheidssituatie van tweede verzoekster, wordt in de bestreden beslissing die ten aanzien van tweede verzoekster werd genomen voorts op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“3) Dat je naast je vrees voor S.B. (...) ook niet naar Albanië kan terugkeren omdat daar geen aangepaste scholen bestaan voor zwaar autistische kinderen zoals jij, waardoor je in Albanië niet zal kunnen rekenen op aangepaste verzorging die je nodig hebt, volstaat niet om de hierboven opgeworpen argumenten in een ander daglicht te plaatsen (NPO I. (...), p. 4). Er dient hierbij vooreerst gewezen te worden op het feit dat medische problemen an sich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor de beoordeling van medische elementen dien je een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

4) Toen jouw moeder in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd gevraagd of zij, naast de vrees voor S.B. (...), nog een andere vrees koesterde in jouw hoofde, antwoordde zij dat dit niet het geval was (NPO moeder, 1ste VIB, p. 24). Dat jouw moeder het gebrek aan scholen voor autistische kinderen in Albanië nu plots wel oproept als een reden waarom jullie niet naar Albanië kunnen terugkeren, doet dan ook twijfelen aan de ernst van deze vrees.

5) Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan je administratief dossier, blijkt dat er in Tirana wel degelijk scholen bestaan die zich specifiek toeleggen op de begeleiding van autistische kinderen ouder dan acht jaar. Zo blijkt uit de Country information note ‘Albania: Medical and healthcare provision’, gepubliceerd door het UK Home Office in mei 2023, dat er in Tirana een centrum bestaat dat gewijd is aan de therapeutische en opvoedkundige behandeling van kinderen ouder dan zeven jaar die gediagnosticeerd zijn met een autismedoornis. Jij en je moeder zijn afkomstig uit Tirana en woonden daar voor jullie vertrek uit Albanië in de woning van je grootmoeder in Tirana (NPO moeder, 1ste VIB, p. 15). Jij noch je moeder tonen dan ook op geen enkele manier aan dat jij in Tirana geen toegang zou hebben tot medische en educatieve begeleiding die beantwoordt aan jouw specifieke noden. De blote bewering van je moeder dat er voor jou in Tirana geen specifieke medische en educatieve begeleiding beschikbaar zou zijn, kan dan ook niet gevolgd worden en volstaat niet om een afzonderlijk verzoek voor jou te rechtvaardigen.”

Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij tonen vooreerst geenszins aan en maken op generlei wijze aannemelijk dat de aangevoerde medische problemen in hoofde van tweede verzoekster in hunnen hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen verzoekende partijen aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, dat er in Albanië, dit in tegenstelling met wat eerste verzoekster beweerde bij het CGVS, wel degelijk begeleiding voorhanden is voor tweede verzoekster, en dit meer bepaald in Tirana, de stad waarvan verzoekende partijen afkomstig zijn en waar zij woonden voor hun vertrek uit Albanië. Dat verzoekende partijen niet naar Tirana zouden kunnen terugkeren omwille van hun vrees ten aanzien van (de familie van) S.B., kan in dit kader en gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande niet worden aangenomen. Waar verzoekende partijen laten uitschijnen dat zij een inschrijving van tweede verzoekster niet zouden kunnen betalen en dat zij zich bij een terugkeer naar Albanië al dan niet omwille van deze reden in een situatie van “totale behoeftigheid” zouden bevinden, dient voorts te worden opgemerkt dat dergelijke louter sociaaleconomische overwegingen als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van en geen recht geven op internationale bescherming. Zulke sociaal-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoekende partijen zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hunnen hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekende partijen concreet aangetoond. Dient immers te worden vastgesteld dat de voormelde bewering van verzoekende partijen te dezen bezwaarlijk ernstig kunnen worden genomen. Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van deze bewering ernstig wordt ondermijnd doordat eerste verzoekster het, zoals terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissing, niet eens de moeite vond om een mogelijk gebrek aan begeleiding en educatie in hoofde van tweede verzoekster te vermelden tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming en wanneer er gevraagd werd of zij naast de vermeende vrees voor S.B. nog een andere vrees koesterde in hoofde van tweede verzoekster. Ook wordt de ernst en de geloofwaardigheid van deze bewering ondergraven doordat eerste verzoekster bij het CGVS ten onrechte trachtte voor te houden dat er in Albanië geen mogelijkheden tot begeleiding, verzorging en educatie voor personen zoals tweede verzoekster zouden bestaan. Dat verzoekende partijen na te zijn geconfronteerd met een beslissing waarin aangegeven wordt dat dergelijke mogelijkheden wel degelijk bestaan plots het geweer van schouder veranderen en beweren dat zij niet over voldoende financiële middelen zouden beschikken om

zich op de voorhanden zijnde mogelijkheden te beroepen, is niet ernstig. Verzoekende partijen tonen deze laatste bewering daarenboven op generlei wijze aan, werken deze niet concreet uit en maken deze niet aannemelijk. Bovendien wordt deze bewering tegengesproken door de vaststelling dat verzoekende partijen voorafgaand aan hun vertrek uit hun land van herkomst en nadat hun echtgenoot, respectievelijk vader was overleden nog enkele jaren probleemloos in Albanië konden blijven. Gedurende deze jaren konden zij, zoals reeds hoger bleek, daarenboven verschillende reizen ondernemen naar landen zoals Italië en Griekenland. Ook beschikten verzoekende partijen er over een eigen woning en konden zij er bij de moeder van eerste verzoekster intrekken. Verder beschikken verzoekende partijen zowel binnen als buiten Albanië nog over een familiaal netwerk dat hen kan ondersteunen (administratief dossier eerste verzoekster, npo, p.4-5). Bovendien maakte eerste verzoekster nooit eerder enige melding van (enige vrees voor) financiële problemen of moeilijkheden. Hoe dan ook tonen verzoekende partijen niet aan dat zij, zo zij bij een terugkeer naar Albanië terecht zouden riskeren te komen in een penibele financiële situatie en daar nood aan zouden hebben, zich niet zouden kunnen beroepen op de hulp, bijstand en ondersteuning van hun eigen autoriteiten en/of de in Albanië aanwezige organisaties en ngo's.

De overige door verzoekende partijen neerlegde documenten, zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing die ten aanzien van tweede verzoekster werd genomen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoekende partijen deze niet concreet aanvechten of betwisten, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"6) De door jou neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande argumenten in een ander daglicht stellen. Dat je vader X.S. (...) veroordeeld werd voor de moord op I.B. (...) en vervolgens vermoord werd door S.B. (...), wordt in deze beslissing niet betwist. Uit de door jou neergelegde krantenartikelen blijkt echter op geen enkele manier dat jij of je moeder omwille van deze feiten een vrees voor S.B. (...) dienen te koesteren. De door jou neergelegde brief waarin je verpleegster in het opvangcentrum van Fedasil in Marcinelle getuigt over de zware medische begeleiding die je nodig hebt en de moeilijke situatie waarin jij en je moeder zich bevinden, doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Hetzelfde geldt voor de door jou neergelegde brief van het Medisch-pedagogisch instituut IMP waar je dagelijkse begeleiding ontvangt. Dat je als autistisch kind zware medische problemen hebt die intensieve begeleiding vereisen, wordt in deze beslissing niet betwist. Nergens blijkt echter uit de door jou neergelegde documenten dat dergelijke begeleiding voor jou in Albanië niet beschikbaar zou zijn."

5.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt eerste verzoekster geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat eerste verzoekster voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster terecht besloten dat tweede verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van tweede verzoekster. Derhalve dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

5.7. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze *"het behoorlijk bestuur principe, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht, in de mate dat de bestreden beslissing niet goed klaargemaakt werd"* in casu, door verweerder en bij het nemen van de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

5.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT